

UN DEUTE D'UN BILIÓ DE PESSETES

Empreses que no cobren

Durant la dècada dels setanta les empreses espanyoles decidiren invertir als països del tercer món. En aquest moment, un gran nombre d'aquelles firmes volen cobrar, però l'interès dels diplomàtics per mantenir bones relacions impedeix prendre mesures dràstiques.

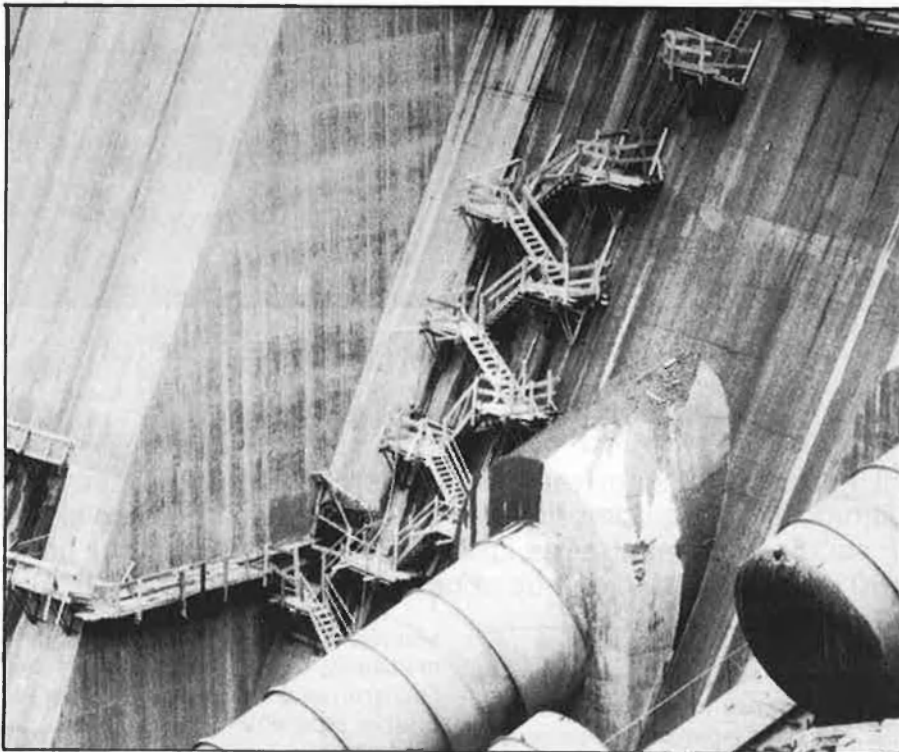
Mireia Benavent

Durant la dècada dels setanta un gran nombre d'empreses espanyoles es van decidir a invertir en els països del tercer món, la situació política i econòmica afavoria aquestes operacions. Ara, el resultat d'aquelles operacions es pot qualificar de fracàs estrepitos si ens atenem al deute contret, cada vegada més difícil de recuperar. La xifra exacta es fa difícil d'avaluar, però fonts de la Companyia Espanyola d'Assegurances de Crèdit a l'Exportació (CESCE) parlen d'un deute de 850.000 milions de pessetes i la Direcció General de Comerç Exterior assegura que la xifra supera el bilíó de pessetes.

Per sectors, el naval és el més afectat. Segons fonts de l'Associació de Naviers espanyols, el deute contret per les seues empreses es troba al voltant dels 200.000 milions de pessetes. El segueixen en importància els sectors de béns d'equip i construccions d'obres públiques amb 140.000 milions de pessetes. L'empresa més afectada és Dragados y Construcciones, que es va encarregar de construir el macroport d'Agadir al Marroc.

El joguet, fa sols quatre anys, tenia un deute superior als 12.000 milions de pessetes. D'aleshores ençà la xifra s'ha reduït gràcies als esforços de països com Mèxic o Argentina que han començat a pagar. D'altra banda, la CEOE parla d'altres 8.000 milions de pessetes compromeses en el sector hostaler i que aquesta xifra podria haver estat superior si no fos per la reticència de les cadenes hostaleres a invertir a l'exterior.

Quant al sector alimentari, aquest no ha pogut escapar tampoc del deute. La CEOE assegura que, pràcticament, les trenta mil empreses que es dediquen a l'alimentació a l'estat espanyol efectuen operacions amb l'exterior. El deute contret és molt difícil d'avaluar, però una gran part, 8.000 milions de pessetes, són la conseqüència de la negativa de pagar les tones i tones d'oli de soja i farina de peix que en un moment do-

Les grans inversions al tercer món reporten a vegades uns beneficis escassos.

nat es van exportar a Líbia i que ara el govern de Muamar el Gaddafi es nega a pagar.

Llatinoamèrica deu sobretot diners en concepte de llibres. Les grans editorials espanyoles com Santillana, Espasa-Calpe i Anaya encapçalen la llista d'empreses del sector amb un major volum de rebuts pendents. Les editorials espanyoles tenen un mercat molt important de 300 milions de lectors com ens recordava setmanalment un programa televisiu, que per començar ni és tan gran, perquè no tota la gent llig, ni té diners per a pagar llibres.

El sector de la defensa i indústries d'armaments no s'ha quedat darrere quant a factures pendents. El que passa en aquest cas és que el problema es resol a través dels diferents estats i no de particulars. Sols Egipte deu a l'estat espanyol més de 75.000 milions de pessetes, en concepte de material de defensa que el govern de Madrid va vendre en el que en el seu moment es va

anomenar el contracte del segle.

Per la seua banda, el Ministeri d'Afers Estrangers s'ha desentès completament del problema que li plantejgen els creditors espanyols, que evidentment volen cobrar, i parla de mentalitzar la banca espanyola sobre el fet que la qualitat del deute s'ha deteriorat. És clar que al darrere de tot hi ha l'interès que tenen els diplomàtics espanyols de mantenir bones rela-

cions amb els països deutors i més si aquests són llatinoamericans o, sense anar més lluny, es tracta del regne de Marroc. De tots és sabut l'interès de mantenir els papers per part del govern de Madrid amb el regne alauita. D'una banda hi ha els acords pesquers i de l'altra el tema de Ceuta i Melilla. Així s'explica el deute que té Marroc amb l'estat espanyol: 70.000 milions de pessetes.

Al mateix temps, el Ministeri d'Economia i Hisenda ofereix descomptes a les companyies que contracten negocis econòmics amb països on el deute és de recuperació dubtosa, descomptes que arriben fins i tot al 100% sobre l'impost de societats. De tota manera, aquesta mesura no és suficient i les crítiques al Ministeri d'Afers Estrangers són cada vegada més contundents, i CESCE i la CEOE mantenen que totes les operacions exteriors realitzades a llarg termini són les que tindran més problemes a l'hora de cobrar. □